

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 176/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. A., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. T., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 47 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Správou katastra Trnava pod neuvedenou spisovou značkou a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. A. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2012 doručená sťažnosť JUDr. J. A., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 47 ods. 2 v spojení s čl. 2 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Správou katastra Trnava (ďalej len „správa katastra“) pod neuvedenou spisovou značkou. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 21. mája 2012.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ bol vedený ako vlastník nehnuteľností ležiacich v katastrálnom území T., zapísaných na LV č. 5078, ako aj na LV č. 6881. Výlučné vlastnícke právo nadobudol dvoma kúpnyimi zmluvami

uzavretými 22. septembra 2010 a následnými vkladovými rozhodnutiami správy katastra z 19. októbra 2010. Na uvedené nehnuteľnosti sú pripravené a zmluvne dohodnuté stavebné, rekonštrukčné a projektové práce v rozsahu asi 3 000 000 €. Nepochopiteľným a protizákonným konaním a svojvoľným zásahom správy katastra z 23. marca 2012 bolo zasiahnuté do vlastníckeho práva sťažovateľa tak, že sa mu svojvoľne a protiprávne odňalo vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Zároveň mu bola týmto nezákonným zásahom spôsobená aj škoda. Náhradu škody spôsobenej nezákonným zásahom správy katastra bude sťažovateľ požadovať od správy katastra podľa § 250 Občianskeho súdneho poriadku. O zásahu správy katastra, ktorý prostredníctvom svojej úradníčky vymazal jeho vlastnícke právo z listu vlastníctva jednoduchým stlačením tlačidla, sa dozvedel až v okamihu, keď chcel podpísať zmluvy s ďalšími dodávateľmi. Dňa 23. marca 2012 v šoku zistil, že prišiel o svoje vlastníctvo bez akéhokoľvek rozhodnutia, postupu alebo aspoň oznámenia jednoduchým zásahom úradníčky správy katastra. Od tohto okamihu mu plynie aj lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu. Následne kontaktoval vedúcu oddelenia správy katastra, ktorá mu telefonicky oznámila, že sa tak stalo na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 24 S 13/2010-70 z 26. januára 2011. Išlo o spor, ktorého účastníkmi boli spoločnosť L., s. r. o., a P. Ž. ako právni predchodcovia sťažovateľa. Konanie a všetky rozhodnutia sa realizovali už potom, ako sťažovateľ právoplatne nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Pritom nikto nikdy žiadnym opravným prostriedkom, ale ani žalobou nenapadol rozhodnutia správy katastra, ktorými bolo vlastnícke právo pre sťažovateľa vložené. Vzhľadom na tieto skutočnosti najvyšší súd svojím rozsudkom hrubo porušil demokratické ústavné princípy, najmä istotu dobromyseľne, právne a ústavne nadobudnutého majetku, ako aj neprelomiteľnosť právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré nikto nenapadol nijakým opravným prostriedkom. Najvyšší súd aj priamo uviedol, že rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva v prospech sťažovateľa ignoruje, a to napriek obsahu a právne záväznému charakteru týchto rozhodnutí. Tým spustil lavínu protiprávnych a protiústavných krokov, a to správy katastra a Okresnej prokuratúry T., ktoré hrubo ignorujú občianske a ústavné práva sťažovateľa. Keď potom následne sťažovateľ požiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu o vysvetlenie a nápravu neoprávneného zásahu orgánu verejnej správy riaditeľku správy katastra Ing. J., dostal odpoveď, podľa ktorej o postupe rozhodla vedúca právneho

oddelenia, ktorá je na dovolenke, pričom správa katastra zotrváva na stanovisku, že sa postupovalo podľa § 159a Občianskeho súdneho poriadku.

Sťažovateľ je toho názoru, že nemá možnosť postupovať inými právnymi prostriedkami, keďže k namietanej skutočnosti došlo bez rozhodnutia, konania a bez akéhokoľvek oznámenia zo strany správy katastra. Evidentne ide o nezákonný a hrubý zásah orgánu verejnej správy do práv a právom chránených záujmov občana, pričom týmto konaním sa odmietli zaoberať orgány prokuratúry, ktoré ho považujú za právne konanie. Došlo k ukráteniu sťažovateľa na jeho právach a právom chránených záujmoch chránených ústavou nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, tento zásah bol zameraný a vykonaný priamo a bez právneho titulu proti sťažovateľovi, pričom sťažovateľ nemá inú možnosť ochrany svojich práv.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy v konaní vedenom správou katastra bez uvedenia spisovej značky s tým, aby sa správe katastra zakázalo pokračovať v porušovaní vlastníckych práv sťažovateľa a prikázalo sa jej uviesť vec do pôvodného stavu pred nezákonným zásahom. Napokon sa domáha náhrady trov právneho zastúpenia. Požaduje tiež prednostné prerokovanie sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Sťažovateľ je toho názoru, že nezákonným zásahom správy katastra, ktorý nie je rozhodnutím a ktorý bol priamo a bez právneho titulu zameraný proti nemu, došlo k zásahu do jeho označených práv vyplývajúcich z ústavy.

Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Citované ustanovenie je súčasťou piatej časti piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, teda v rámci správneho súdnictva ide o konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Pokiaľ je sťažovateľ toho názoru, že postup správy katastra bol nezákonným zásahom v zmysle citovaného ustanovenia, potom mal možnosť (a prípadne ju ešte aj má do uplynutia zákonnej lehoty) brániť sa v rámci správneho súdnictva žalobou podľa piatej časti piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku postupom podľa § 250v.

Poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal (prípadne má) príslušný krajský súd. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Popri dosiaľ uvedenom ústavný súd poukazuje aj na možnosť sťažovateľa podať žalobu proti subjektu, ktorý je v súčasnosti zapísaný ako vlastník nehnuteľností, a domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva, keďže podľa presvedčenia sťažovateľa závery najvyššieho súdu, o ktoré sa správa katastra opierala, sú protiprávne. K tomu treba dodať, že sťažovateľ, ako na to správne poukazuje, nebol účastníkom konania vedeného najvyšším súdom, a preto má právo domáhať sa odlišného posúdenia rozhodujúcich skutkových a právnych otázok. Aj možnosť podania žaloby znamená, že sťažovateľ dosiaľ nevyčerpal všetky možnosti ochrany označených práv pred všeobecnými súdmi. I táto skutočnosť vylučuje v rámci princípu subsidiarity právomoc ústavného súdu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012